

Bilag

LANDBRUGSMINISTERIET

Den 10. maj 1982

Folketingets finansudvalg har i skrivelse af 3. maj 1982 anmodet om besvarelse af følgende spørgsmål:

»ad statsrevisorernes beretning nr. 5 om udnyttelse af jagtretten til statens arealer.

Spørgsmål 1:

Der ønskes en fortegnelse over, hvem der har lejet jagten i L. Vildmose, hvad lejen er pr. ha, og hvad tilsvarende arealer koster i leje pr. ha i Himmerland.«

Svar:

Statens Jordlovsudvalg besidder 520 ha af L. Vildmose. Som anført i statsrevisorernes beretning nr. 5 er jagten på disse arealer ikke udlejet, og arealerne holdes jagtfri indtil videre, da der tidligere er sket en kraftig beskydning af vildtet.

Den øvrige del af L. Vildmose er privat-ejet, og jagten er efter oplysning fra Vildmose-tilsynet ikke udlejet.

Som anført i ovennævnte beretning foreligger der ikke noget officielt tilgængeligt materiale om private lejeafgifter eller praksis for udlejningen af jagtrettigheder.

Ifølge oplysninger fra jagtkonsulentvæsenet er lejeafgifterne pr. ha i Himmerland meget varierende, idet forhold som områdestruktur, vildtarter og bestandtæthed er afgørende for afgiftens størrelse. Endvidere har faldende efterspørgsel påvirket prisen. Gennemsnitlig ligger lejeafgiften for private jagtrettigheder formentlig på mellem 80 og 100 kr. for Himmerland som helhed. Jeg er ikke i besiddelse af oplysninger om størrelsen af konkrete lejeafgifter for arealer, der umiddelbart vil kunne sammenlignes med L. Vildmose.

»ad beretning nr. 24 om en undersøgelse af støtte til modernisering af landbrugsbedrifter.

Spørgsmål 2:

Ministerens kommentarer udbedes til den af rigsrevisionen rejste kritik, herunder specielt bemærkningerne i beretningen side 23 om, at støtteordningens hovedformål ikke er opfyldt som følge af en række i beretningen omtalte forhold, idet der ikke på de støttede bedrifter er opnået et gennemsnitligt indkomstniveau, der ligger på højde med andre befolkningsgruppers indkomster.«

Svar:

I skrivelse af 14. august 1981 til statsrevisorerne, jfr. den endelige betænkning over statsregnskabet for 1979, har jeg nærmere kommenteret rigsrevisionens beretning nr. 24 om en undersøgelse af støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter.

Som anført har også Jordbrugsøkonomisk Institut foretaget en undersøgelse af moderniseringsstøtten (Meddelelse nr. 32, »Moderniseringsstøtte til jordbrugsbedrifter – mål og resultater«). Jordbrugsøkonomisk institut konkluderer på grundlag af gennemsnitstal, der dækker en betydelig spredning, at de fysiske moderniseringsmål i vidt omfang er nået, medens de økonomiske mål ikke er nået.

Produktionen er på de moderniserede bedrifter væsentligt forøget, og disse bedrifters effektivitet målt ved lønningsevnen er generelt højere end på øvrige brug. Derimod har de landmænd, der har gennemført investeringer i henhold til en udviklingsplan, i gennemsnit klaret sig dårligere med hensyn til indkomstmålsætningen, end de, der ikke har gennemført sådanne investeringer.

En væsentlig årsag til denne udvikling må søges i udviklingen i renteniveauet gennem 1970'erne. Medens det efter moderniseringsordningen ydede rentetilskud på ca. 5 pct. ved ordningens gennemførelse i 1973 dækkede ca. 1/3 af renten på landbrugets realkreditlån, svarer tilskuddet i de senere år kun til ca. 1/4 heraf.

Stigningen i renteniveauet er ikke et isoleret dansk problem, og Kommissionen har undersøgt spørgsmålet nærmere i en rapport